

ក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១. ច្បាប់ទូទៅនៃនីតិវិធីកងកម្ម

ក្រមនេះ បញ្ញត្តិអំពីគោលការណ៍ទូទៅដែលទាក់ទងទៅនឹងទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិផ្នែករដ្ឋប្បវេណី។
បញ្ញត្តិនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះទំនាក់ទំនងទ្រព្យសម្បត្តិ និងទំនាក់ទំនង
ញាតិ លើកលែងតែមានកំណត់ផ្សេង នៅក្នុងច្បាប់ពិសេស។

មាត្រា ២. គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន

ក្រមនេះ កំណត់អំពីគោលការណ៍នៃការធានាសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់បុគ្គល ភាពស្មើគ្នារបស់បុរស នារី
និងសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលត្រូវកំណត់នៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

មាត្រា ៣. គោលការណ៍ស្វ័យភាពនៃបុគ្គលឯកជន

ក្រមនេះ គោរពនូវសេរីភាពនៃឆន្ទៈរបស់បុគ្គល និងបញ្ញត្តិអំពីទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិប្រកបដោយ
សមភាពរវាងបុគ្គលឯកជន ដោយរួមបញ្ចូលទាំងនីតិបុគ្គល។ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដែលនៅក្នុង
ទំនាក់ទំនងនៃការជួញដូរ ត្រូវចាត់ទុកថាជាបុគ្គលឯកជន។

មាត្រា ៤. ការហាមឃាត់មិនឱ្យប្រើប្រាស់សិទ្ធិដោយបំពាន

ទោះបីជាសិទ្ធិក៏ដោយ ក៏ពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ដោយបំពានឡើយ។ នៅក្នុងករណីដែល
បានប្រើប្រាស់សិទ្ធិ ដោយបំពានហួសពីទំហំនៃការការពារ ដែលត្រូវបានបញ្ញត្តិទុក មិនអាចទទួល
ស្គាល់អានុភាពនៃការប្រើសិទ្ធិនោះឡើយ។

មាត្រា ៥. គោលការណ៍នៃភាពសុចរិត និងភាពស្មោះត្រង់

ការប្រើសិទ្ធិ និងការអនុវត្តករណីកិច្ច ត្រូវធ្វើឡើងដោយសុចរិត ផ្អែកតាមភាពស្មោះត្រង់។

ច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី (២០១១)

មាត្រា ៤. កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី

ក្រមរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវអនុវត្តចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ។ (មាត្រា ៨៤) ក្រោយចូលជាធរមាននៅទូទាំងប្រទេស ច្បាប់នេះត្រូវផ្សព្វផ្សាយក្នុងរយៈពេល៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ទើបត្រូវអនុវត្ត។

មាត្រា ៥. គោលការណ៍នៃការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី

១- ក្រមរដ្ឋប្បវេណី មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះ**បញ្ហាដែលបានកើតឡើងមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត** ដែលកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៤ ខាងលើនេះ (តទៅហៅថា កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត) ឡើយ លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែ **ទំនាក់ទំនងគតិយុត្តជាបន្ត**ដែលបានកើតឡើងមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត ហើយនៅតែមានអត្ថិភាពក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត ត្រូវអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី គិតត្រឹមពីកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត។

២- អានុភាពដែលបានកើតឡើងដោយបទដ្ឋានគតិយុត្ត ឬ បញ្ញត្តិទំនៀមទម្លាប់នៃកម្ពុជានៅមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី មិនត្រូវបានរារាំងឡើយ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិផ្សេងទៀត នៅក្នុងជំពូកទី ៥ (អន្តរប្បញ្ញត្តិ) នៃច្បាប់នេះ។

៣- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ និងកថាខណ្ឌទី២ ខាងលើនេះ មិនត្រូវរារាំងការយកក្រមរដ្ឋប្បវេណីមកអនុវត្តជា**គោលការណ៍សមធម៌** ចំពោះ**បញ្ហាដែលកើតឡើងមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត** ក្នុងករណីពុំមានបទដ្ឋានគតិយុត្ត ឬ បញ្ញត្តិទំនៀមទម្លាប់ ដែលកំណត់អំពីបញ្ហានេះ ឬ ក្នុងករណីមិនដឹងច្បាស់ថាមានបញ្ញត្តិទំនៀមទម្លាប់។

មាត្រា ៧៥. បញ្ញត្តិសន្មត

ចំពោះប្រតិបត្តិការដែលត្រូវបានធ្វើឡើង នៅក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្ត ប្រសិនបើមានភាពមិនច្បាស់លាស់រវាងភាគីនៃប្រតិបត្តិការនោះថា ប្រតិបត្តិការនោះត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឬ បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីប្រតិបត្តិការដែលមានកិច្ចធានា ប្រតិបត្តិការនោះត្រូវសន្មតថា ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។

**មាត្រា ៧៦. អាទិភាពរវាងប្រតិបត្តិការដោយយោងតាមច្បាប់ស្តីពីប្រតិបត្តិការដែលមានកិច្ចធានា និង
ប្រតិបត្តិការដោយយោងតាមក្រមរដ្ឋប្បវេណី**

ប្រសិនបើប្រតិបត្តិការដែលត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីប្រតិបត្តិការដែល
មានកិច្ចធានា ចំពោះវត្ថុណាមួយ និងប្រតិបត្តិការដែលត្រូវបានធ្វើឡើងដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃ
ក្រមរដ្ឋប្បវេណី ចំពោះកម្មវត្ថុដដែល មានវិសមិតភាពអាទិភាពរវាងប្រតិបត្តិការទាំងនេះ ត្រូវ
សម្រេចតាមពេលវេលាដែលអាចយកប្រតិបត្តិការនោះមកតាំងចំពោះតតិយជន។